

“Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je.” Dat is waar, denken wij. Wij geloven dat Maria inderdaad begenadigd was: zij mocht de gezondene, de gezalfde van God, de Messias, als eerste ontvangen. Wat een eer, wat een begenadiging!

Maar gisteren maakte iemand mij attent op de laatste zin in dit verhaal: de engel ging van haar heen. Betekent dit dat Maria het zonder hulp van God zou moeten doen? Het betekent zeker dat het leven van Maria niet gemakkelijk zou zijn.

Maria, jonge vrouw, verloofd, niet gehuwd nog, raakt zwanger. Dat klinkt nu, in onze tijd, misschien niet zo erg. Er zijn veel ongehuwde vrouwen met een kind. Maar in het Joodse volk was het een schande. Maria gaat drie maanden naar haar nicht Elisabeth en dan is ze waarschijnlijk bij haar man ingetrokken. Want met hem, met Jozef, moet ze voor de volkstelling op reis. Op die reis is er voor hen geen fatsoenlijk verblijf te vinden. Ze moet haar kind in een schaapsstal ter wereld brengen. Dat is toch ook niet de mooie romantische zwangerschap waar een moeder kan van dromen. En wat er verder met haar en met haar kind gebeurde is ook niet gemakkelijk geweest. Het sterke aan Maria is toch wel dat zij niet alleen “ja” heeft gezegd tegen de engel. Heel haar leven, bij alle moeilijkheden die zich aandienen, heeft zij vol gehouden in haar toewijding aan de God van Israël. Zij kende waarschijnlijk de Schriften van haar volk en wist ook wat Jahweh aan zijn volk beloofd had.

Daarvan horen wij iets in de eerste lezing. De belofte die God aan David doet, is ook een belofte aan zijn volk: “Ik zal voor jou zorgen, niet jij voor Mij.” *De HEER zegt je dat HIJ voor jou een huis zal bouwen.*

In het Oude Testament heeft het Joodse volk geloofd dat God zijn beloften zou nakomen en dat zij zo de kracht zouden vinden om op alle moeilijkheden van het leven een antwoord te vinden. Zij geloofden dat God hen niet in de steek zou laten.

In dat geloof zegt Maria “ja” op de vraag van de engel. In dat geloof heeft zij de kracht gevonden om alle moeilijkheden van haar leven met Jezus te aanvaarden en te boven te komen. In dat geloof stond zij uiteindelijk onder het kruis en zag haar Zoon sterven: veroordeeld, verworpen, in de steek gelaten ... door vriend en vijand. Waar was God nu?

Die vraag durven wij vandaag ook wel eens stellen: waar is God nu? Zal een virus ons leven verwoesten? Zal een pandemie het samen leven van alle volkeren op aarde bedreigen? De liefde van Maria heeft haar de kracht gegeven om de schaapsstal te overleven en haar kind te laten groot worden. Haar liefde heeft Hem vergezeld tot na zijn dood, in haar leven met de leerlingen. Haar liefde, haar ja-woord heeft door de eeuwen heen, kracht gegeven aan veel mensen om ook vol te houden en lief te hebben in alle moeilijkheden.

Geloven wij in de beloften van onze God? Vinden wij de kracht om de gevaren en problemen van onze tijd in liefde op te lossen en onze wereld leefbaar te houden voor iedere mens?

Kijk in uw eigen leven en zie waar u zelf de kracht had om moeilijkheden te overwinnen. Waar bent u boven u zelf uitgestegen om anderen te helpen, om angst en weersin te overwinnen en er te zijn voor medemensen. Als u dat in uw leven hebt meegemaakt, als u uit liefde ja hebt gezegd op de uitdagingen van uw leven ... weet dan dat de engel ook tegen u zegt: verheug u begenadigde, de Heer is met u.

Laten wij zo naar kerstmis toe leven: bewust van onze onmacht en angst, maar ook bewust van het ja-woord dat wij gegeven hebben. Dan zal ook voor ons de tijd aanbreken dat wij Christus in ons leven aanwezig weten. God zal ook ons niet in de steek laten.